

رتبه بندی مخابرات استان‌های کشور با رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها

یوسف عیسی زاده روش^۱، بهزاد خسروی^۲

^۱ دکتری اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل

^۲ کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل

رسید مقاله: دوازدهم اردیبهشت ماه ۱۳۹۰

پذیرش مقاله: هفتم مرداد ماه ۱۳۹۰

چکیده

با ورود شرکت مخابرات به بازار بورس اطلاع از وضعیت کارایی مخابرات استان‌های کشور برای مسولان به خصوص سهامداران این شرکت امری اجتناب ناپذیر است. این مقاله به کمک روش تحلیل پوششی داده‌ها قابلیت مخابرات استان‌ها را در توسعه شاخص‌های ICT می‌سنجد. برای این منظور ابتدا با استفاده از اطلاعات صورت‌های مالی مخابرات ۳۰ استان منتهی به سال ۸۷ که مورد حسابرسی قانونی قرار گرفته است، متغیرهای ورودی و خروجی استخراج سپس از طریق نرم‌افزار لینگو رتبه بندی برای تعیین کارایی انجام شده است. نتایج نشان می‌دهد که مخابرات استان‌های با مقیاس کوچکتر می‌توانند همانند مخابرات استان‌های با مقیاس بزرگتر از کارایی برخوردار باشند که این خود لزوم توجه بیشتر به این استان‌ها در برنامه‌ریزی‌های آینده را مشخص می‌سازد.

کلمات کلیدی: رتبه‌بندی، کارایی، تحلیل پوششی داده‌ها، مخابرات.

۱ مقدمه

آزادسازی شرکت‌های دولتی در ایران یک فرآیند جدید محسوب می‌شود. با ابلاغ سیاست‌های کلی اصل از سوی مقام معظم رهبری، هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۱۰/۱۷ خصوصی سازی در بخش ارتباطات و فناوری اطلاعات را با توجه به احکام مندرج در برنامه چهارم توسعه اقتصادی ایران و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم تصویب نمود و سرانجام شرکت مخابرات ایران در ۸۷/۴/۲۹ وارد بازار بورس گردید. با عنایت به این که جهت‌گیری خصوصی سازی در راستای افزایش کارایی و رقابت پذیری می‌باشد، دانستن وضعیت کارایی شرکت‌های مخابرات استانی برای سهامداران بسیار حائز اهمیت بوده و برای برنامه ریزی در آینده نقش موثری خواهد داشت. لذا این تحقیق، از روش تحلیل پوششی داده‌ها به عنوان یکی از روش‌های برنامه ریزی خطی، به تحلیل و اندازه‌گیری کارایی مخابرات استان‌های کشور در تولید شاخص‌های مهم ICT پرداخته است. متغیرهای ضریب نفوذ تلفن ثابت، ضریب نفوذ تلفن همراه و متوسط پهنای باند مصرفی (MB) به عنوان جانشینی برای

^۱ عهده دار مکاتبات

آدرس الکترونیکی: Yosof_Roshan@yahoo.com

www.SID.ir

ضریب نفوذ اینترنت بیان کننده خروجی‌های هر استان و متغیرهای منابع به عنوان ورودی‌های هر استان در مدل برای ارزیابی کارایی استفاده شده است، تا با کاربرد مدل تحلیل پوششی داده‌ها مخابرات استان‌ها بر اساس کارایی نسبی رتبه بندی گردد. داده‌ها از اطلاعات صورت‌های مالی منتهی به سال واگذاری (سال ۸۷) شرکت مخابرات ۳۰ استان کشور استخراج شده است، که می‌تواند به نوعی بیانگر ارزیابی عملکرد سال چهارم برنامه چهارم توسعه اقتصادی اجتماعی کشور در این بخش باشد.

این مقاله در شش بخش ارایه شده است. در بخش دوم: مروری بر پژوهش‌های گذشته موضوع تحقیق و در بخش سوم: مروری بر ادبیات موضوع و در بخش چهارم: نحوه انتخاب متغیرها و جمع آوری اطلاعات و در بخش پنجم: رتبه بندی و امتیاز کارایی مخابرات استان‌ها، تحلیل حساسیت و در نهایت، بخش ششم: شامل خلاصه یافته‌های مقاله و نتیجه‌گیری و پیشنهادات است که می‌تواند بر نحوه اعمال سیاست گذاری‌های آینده نقش داشته باشد.

۲ مروری بر پژوهش گذشته

دیوید شرمن و لاندینو [۱] در مقاله‌ای مهم با عنوان «سنجدش شب بانک‌ها با کاربرد تحلیل پوششی داده‌ها» به این نتیجه رسیدند که روش سنتی فاقد توانمندی لازم برای ارزیابی است. در برآورد هزینه سالیانه بیش از ۶ میلیون حساب پس انداز، با روش سنتی برای برآورد کارایی ۳۳ شعبه امکان پذیر نیست و روش تحلیل پوششی داده مفیدتر است زیرا DEA روشی است که به طور صریح تمامی منابع استفاده شده و خدمات در شب را در نظر می‌گیرد و برای تشخیص چگونگی بهبود عملکرد شب بانک‌ای زیاد یا کم مدل کاربردی مفیدتری است و قادر است بهترین سطح کارایی و بهترین حالت سود دهی نسبت به بهترین عملکرد را شناسایی کند.

مايلند ساسی [۲] در مقاله‌ای با عنوان «سنجدش کارایی بانک‌ها در توسعه کشور هند» با روش تحلیل پوششی داده‌ها برای بررسی دامنه‌های کارایی سه گروه از بانک‌های خصوصی، دولتی و خارجی نشان داد که میانگین کارایی بانک‌های بخش دولتی هند پائین‌تر از میانگین کارایی بانک‌های بخش خصوصی و خارجی در هند است. مارتین [۳] در پژوهشی عملکرد ۵۲ دپارتمان دانشگاه زاراگوزا را با استفاده از مدل جمعی تحلیل پوششی داده‌ها ارزیابی کرد. در این پژوهش ورودی‌های مورد استفاده در سه دسته منابع انسانی، منابع مالی و تجهیزات (منابع مادی) قرار داشتند. مارتین منابع انسانی را به دو گروه پرسنل علمی-تحقیقی و پرسنل مدیریتی و خدماتی تقسیم کرد. در این پژوهش در مدل تنها پرسنل علمی-تحقیقی که به دو دسته دکترا و غیر دکترا دسته بندی شده‌اند با در نظر داشتن منابع مالی و بودجه‌ای هر دپارتمان برای بررسی مواردی از قبیل توسعه فعالیت‌ها و منابع مادی و تجهیزات، خروجی‌های آموزشی و پژوهشی؛ به صورت میزان ساعات تشخیص داده شده به ازای هر دانشجو، میزان فعالیت‌های هر دپارتمان در آموزش دوره‌های بعد لیسانس برای شاخص‌های آموزشی، تعداد رساله‌ی دکترای به عنوان شاخص‌های پژوهشی توانسته با طراحی روش جدید به صورت چهار روش تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) عملکرد دپارتمان را ارزیابی نماید که در روش اول استفاده از تمام متغیرهای ورودی و خروجی، در روش دوم تا

چهارم با حذف تک تک متغیرهای خروجی و سنجش تاثیر متغیر حذف شده بر عملکرد و کارایی دپارتمان طبقه‌بندی و تحلیل نماید و از این طریق بتواند ۳۶ دپارتمان کارا را شناسایی کند.

کانگ چن و میکائیل اسکالی [۴] در بررسی کارایی فنی و هزینه‌ای و تخصیصی ۴۳ بانک چین در دوره زمانی ۱۹۹۳-۲۰۰۰ از روش DEA با هدف شناسایی تغییرات در کارایی بانک‌های چین که تحت تاثیر برنامه‌های آزادسازی مالی در سال ۱۹۹۵ قرار داشته‌اند، نشان دادند که بانک‌های با اندازه بزرگتر و کوچکتر نسبت به بانک‌های با اندازه متوسط کارآتر هستند.

لوران بر جندا و تل لیند بلوم [۵] اصولی را برای ارزیابی کارایی بانک‌های پسانداز در سوئیس انجام داده‌اند. مشتری در این بانک‌ها به عنوان شریک حیاتی برای بانک محسوب شده، لذا آن‌ها با تحلیل پوششی داده‌ها برای توجیه پس انداز بانک‌ها که گرایش به سمت گسترش خدمات دارند به کار گرفته و نشان داده‌اند که چگونه ارزیابی عملکرد در بانک‌های پسانداز بر اساس کارایی خدمات متفاوت از ارزیابی عملکرد بر اساس دیدگاه سنتی سود است.

سون، کیم و موون [۶] در تحقیقی با عنوان «تعیین شاخص عملکرد مالی از سرمایه‌گذار تکنولوژیکی برای شرکت‌های کوچک و متوسط» با شاخص عملکرد مالی به بررسی رابطه بین عوامل ارزیابی تکنولوژیکی و عملکردهای مالی پرداخته و به این نتیجه رسید که ارزیابی تکنولوژی زمانی که مرتبط با عملکرد مالی سرمایه‌گذاری‌های اعتباری باشد نتیجه بدتری خواهد داشت.

محمد مصطفی [۷] در مقاله‌ای، کارایی بانک‌های غرب را با استفاده از دو روش کیفی و تحلیل پوششی داده‌ها با طبقه‌بندی آماری سنتی و روش شبکه‌های عصبی برای مدل‌سازی و طبقه‌بندی این بانک‌ها برای تعیین کارایی نسبی مورد مطالعه قرارداد، نتایج دلالت بر این دارد که پیش‌بینی در مدل‌های شبکه عصبی کاملاً مشابه مدل‌های آماری سنتی است. مدل‌های شبکه عصبی پتانسیل زیادی برای طبقه‌بندی بانک‌ها بر اساس کارایی نسبی با توجه به انعطاف‌پذیری الگو و سیستم مدل‌سازی دارد.

لوا و لو [۸] در مقاله‌ای با عنوان «ارایه‌ی مدل مقایسه‌ای تعاملی برای رتبه‌بندی مدیران مورداستفاده در شرکت‌های مادر مالی» برای تعیین رتبه‌بندی برای واحدهای مؤثر و غیر مؤثر در تصمیم‌گیری با مدل مبنای تعاملی در چهارده شرکت مرکزی مالی در تایوان با استفاده از مدل انتقال محصول که قبل از توسعه سیفورد و زو معروف شد، به این نتیجه رسیده‌اند که این روش به عنوان منبع ارزشمند برای سیاست‌گذاری توسط سهامداران و سرمایه‌گذاران در تصمیم‌گیری مالی کاربرد داشته که در بررسی داده‌ها این شرکت‌ها روش رتبه‌بندی تحلیل پوششی (DEA) بهترین روش برای ارزیابی بخش کارآمدی شرکت با کارایی بالاتر بوده است.

پریگات، کلیکوت و لپیتیت [۹] در تحقیقی با عنوان "زنگره ساختار جمعی و بازدهی با نگاهی درونی به هتل‌های زنگرهای از طریق تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)"، زنگره‌های ساختار جمعی به معنای واحدهای انتخاب شده و واحدهایی که صاحبان شرکت مشارکت داشته و با هم مشغول کار هستند را بر حسب عملکرد و اثربخشی بیشتر، هم به صورت جمعی و هم جداگانه در واحدهای منتخب و واحدهایی که مدیران در آن حضور دارند مقایسه و به این

نتیجه رسیده است که زنجیره‌های ساختار جمعی به طور معناداری از میانگین امتیاز کارایی بالاتر نسبت به واحدهای که در آن‌ها مدیران و صاحبان شرکت حضور فعال داشته، برخوردارند.

رستمی و ختن‌لو^[۱۰] در پژوهشی تحت عنوان بررسی مقایسه‌ای رتبه‌بندی شرکت‌های برتر براساس شاخص‌های سودآوری و شاخص‌های بورس اوراق بهادر تهران به بررسی عملکرد و سودآوری شرکت‌های حاضر در بورس اوراق بهادر تهران پرداخته و با مقایسه میان دو روش رتبه‌بندی معمولی، شرکت‌ها را بر اساس شاخص‌های برتری بورس اوراق بهادر تهران و نسبت‌های سودآوری حسابداری شامل نسبت سود ناخالص، نسبت سود عملیاتی، نسبت سود خالص، نسبت بازده دارایی‌ها و نسبت بازده حقوق صاحبان سهام که به نظر در شاخص‌های بورس نادیده گرفته شده‌اند، رتبه‌بندی کرد. بر اساس داده‌های پنجاه شرکت برتر طی سه سال ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳ این نتیجه حاصل شد که همبستگی ضعیفی میان این دو گروه رتبه‌بندی وجود دارد و شرکت‌های برتر منتخب بورس لزوماً دارای رتبه‌های بالاتر از حیث سودآوری نمی‌باشند.

پور‌کاظمی^[۱۱] با رتبه‌بندی شعب بانک‌ها از سه روش تاکسونومی، روش مؤلفه‌های اصلی و ترکیبی از این دو روش با استفاده از ۲۴ شاخص در زمینه‌های مختلف به این نتیجه رسید که تمامی شعب به دسته‌های ممتاز، یک، دو، سه، چهار و پنج قابل دسته‌بندی و رتبه‌بندی هستند.

هوشمند و خدا دوست^[۱۲] در تحقیقی با عنوان «رتبه‌بندی صنایع فهرست شده در بورس اوراق بهادر تهران بر اساس میزان برخورداری از شاخص‌های مطلوب» از اطلاعات شرکت‌های موجود در بورس اوراق بهادر کشور در قالب شاخص‌های قابل اندازه‌گیری در گروه‌های صنایع مختلف از روش تحلیل تاکسونومی عددی، توانسته تمام صنایع موجود را بر اساس میزان برخورداری از شاخص‌ها، رتبه‌بندی نماید. این روش مربوط به هفت مقطع شش ماهه از ابتدای سال ۱۳۸۰ تا پایان شهریور ۱۳۸۳ بوده، نتایج نشان می‌دهد که صنعت واسطه‌گری مالی از بالاترین رتبه و صنعت نساجی از پایین‌ترین رتبه در رسیدن به اهداف مطلوب برخوردار بوده‌اند.

این موضوع نشان‌دهنده اهمیت تشکیل پرتفوی در بورس اوراق بهادر است، چرا که صنعت واسطه‌گری ثابت می‌کند تنوع بخشیدن به سرمایه‌گذار (به ویژه بلند مدت) می‌تواند بسیار مطمئن‌تر و در عین حال پر بازده‌تر باشد.

۳ مبانی نظری

از روش‌های مختلف مانند روش‌های پارامتری (روش تابع تولید مرزی قطعی و تصادفی) و روش‌های ناپارامتری (روش وصل نقاط حدی، تاکسونومی عددی و روش تحلیل پوششی داده‌ها) می‌توان به رتبه‌بندی و تعیین کارایی پرداخت. این روش‌ها هر کدام مزايا و معایب خاص خود را دارا هستند، از آن جا که روش‌های ناپارامتری مبتنی بر یک سری بهینه‌سازی‌اند، برای محاسبه کارایی نسبی از آن‌ها استفاده می‌شود. عبارت نسبی در جمله بالا بسیار حائز اهمیت است زیرا کارایی به دست آمده در این روش، نتیجتاً مقایسه بنگاه‌های موجود با یکدیگر را نشان می‌دهد. بنابراین، در صورتی که تعدادی از مشاهدات حذف و یا تعداد آن‌ها اضافه شود، ممکن است مقدار کارایی محاسبه شده نیز تغییر و کم یا زیاد گردد. از این حیث کارایی به دست آمده نسبی است نه مطلق. در روش‌های غیرپارامتری نیاز به انتخاب فرم تابع نبوده و محدودیتی نیز برای تعداد ستانده وجود ندارند. از میان سه روش ارزیابی

نایپارامتری؛ تحلیل پوششی داده‌ها، وصل نقاط حدی و تاکسونومی عددی، روش تحلیل پوششی داده‌ها با توجه به مبانی برنامه‌ریزی ریاضی در هر مدل، ارزیابی مناسب‌تری از دو روش دیگر پدید می‌آورد.

۳-۱ روش تحلیل پوششی داده‌ها

تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) یک روش برنامه‌ریزی ریاضی است که ابزار مناسب برای بهره‌وری نسبی واحدهای تصمیم‌گیری در حالت چند ورودی و چند خروجی به حساب می‌آید. رویکردهای سنتی در این روش با فرض وجود یک معادله رگرسیون از میانگین پارامترها به منظور اندازه‌گیری بهره‌وری، استفاده می‌کنند ولی در تحلیل پوششی داده‌ها با توجه به مشاهدات فردی از واحد تصمیم‌گیرنده (DMU) و تقابل بهینه آن با دیگر واحدهای می‌توان کارایی محاسبه شده را مهمنم برآورد کرد. در این روش بدون استفاده از یک فرم تابعی، یک حد مرزی برآورد گردیده که نشان دهنده حداکثر مقدار کارایی هر واحد، نسبت به کارایی مشاهده شده از واحدهای دیگر است.

تحلیل پوششی داده‌ها در ارزیابی واحدهای تصمیم‌گیرنده این فرض را قائل است که واحدهای تصمیم‌گیرنده تحت بررسی نهاده‌های مشابه را برای تولید ستاده‌های مشابه بکار می‌گیرند. به عنوان مثال: شعب بانک، مدارس یک استان، شعب یک شرکت بیمه‌ای و... در هر مورد واحدهای تصمیم‌گیرنده دارای ساختارهای نهاده‌ها و ستاده‌های مشابه اما با سطوح مقداری متفاوت هستند.

تابع تولید بیانگر ارتباط بین ستاده و نهاده یک سیستم حداکثر ستاده‌ای است که می‌تواند با ترکیب مختلفی از نهاده‌ها بدست آید، برآورد نسبت‌های نهاده و ستاده هر چند ساده است اما تعیین سهم هر یک از نهاده‌ها از تولید پیچیده و برای ارزیابی کارایی بعضاً غیر ممکن است. اما در تحلیل پوششی داده‌ها مبتنی بر یک سری بهینه سازی با استفاده از برنامه‌ریزی خطی است، نوع تابع و پارامترهای مرتبط در آن از قبل مشخص نیست، به این دلیل روش مذبور در زمرة روش‌های نایپارامتریک قرار می‌گیرد. یکی از مهمترین مزایای روش تحلیل پوششی داده‌ها، قابلیت تلفیق متغیرهایی با واحدهای سنجش متفاوت است.

روش‌های نایپارامتری در محاسبه کارایی و ارزیابی عملکرد واحدهای تصمیم‌گیرنده توسط فارل معرفی شد. سیستم پیشنهادی فارل بر اساس دو ورودی و یک خروجی به تحلیل عملکرد واحدها پرداخت. در سال ۱۹۷۸، چانز، کوپر، رودرز [۱۳] با استفاده از برنامه‌ریزی ریاضی روش نایپارامتری فارل را برای سیستمی با ورودی‌ها و خروجی‌های چندگانه تعمیم دادند، که مدل معرفی شده به نام مدل CCR نام گرفت.

۲-۳ مدل چارنز، کوپر و رودز CCR

این مدل یک الگوی برنامه ریزی خطی است به دنبال حداکثر کردن امتیاز کارایی نسبی واحد P از طریق انتخاب مجموعه‌ای از اوزان برای تمامی ورودی‌ها و خروجی‌ها است. این در حالی است که امتیاز هر واحد باید کوچکتر یا مساوی ۱ شود.

$CCR - P$

$$\begin{aligned} w_p &= \text{Max } uy_p \\ \text{s.t.} \quad vx_p &= 1, \\ uy_j - vx_j &\leq 0, \quad j = 1, 2, \dots, n, \\ u &\geq 0, v \geq 0. \end{aligned} \tag{1}$$

در این مدل متغیر w_p یانگر کارایی نسبی واحد تصمیم گیری p است (DMU_p) به عبارت دیگر، مدل به دنبال یافتن حداکثر ستاده با توجه به محدودیت‌های نهادهای است. x_j, y_j به ترتیب یانگر m ورودی و s خروجی برای n واحد تحت بررسی هستند. بردارهای u و v نیز به ترتیب، اوزان ورودی‌ها و خروجی‌ها را نشان می‌دهند. محدودیت اول در واقع مخرج تابع هدف اولیه کسری است که از این طریق می‌توان مدل را در قالب یک برنامه‌ریزی خطی حل کرد. محدودیت دوم این اطمینان را می‌دهد که تحت مجموعه انتخاب شده از اوزان، امتیاز کارایی هیچ کدام از واحدهای تصمیم گیری بیشتر از عدد ۱ نشود. مدل فوق برای هر یک از واحدهای تصمیم گیری باید به اجرا درآید تا کارایی نسبی تک تک واحدها مشخص شود.

براساس تجربیات صورت گرفته در مدل CCR اگر تعداد واحدها در مقایسه با مجموع تعداد وودی‌ها و خروجی‌ها اختلاف چندانی نداشته باشد، پس از حل مساله می‌توان نشان داد که اکثر واحدها کارا و روی مرز کارایی قرار می‌گیرند. در تحلیل پوششی داده‌ها برای اجتناب از غیر واقعی شدن نتایج از مدل دوگان استفاده می‌شود، مدل دوگان این مزیت را دارد که مدل برنامه ریزی خطی راهنمگامی که تعداد واحدهای تصمیم گیری بیشتر از تعداد ورودی‌ها و خروجی‌ها است به صورت کاراتر از مدل اولیه حل کند. مهم‌تر از همه این است که متغیرهای دوگان اصلاح و بهبود غیر واقعی بودن هدف را برای یک واحد ناکارا مستقیماً تولید می‌کنند تا این واحدها بتوانند از طریق مقایسه و الگو برداری از واحدهای کارا، خود نیز به سوی کارایی حرکت کنند. دوگان برنامه اصلی به صورت زیر است:

$CCR - D$

$$\begin{aligned} \text{Min } Z_p &= \theta \\ \text{s.t.} \quad \sum_{j=1}^n \lambda_j x_j &\leq \theta x_p, \\ \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j &\geq y_p, \\ \lambda_j &\geq 0, \quad j = 1, 2, \dots, n. \end{aligned} \tag{2}$$

کارا است، اگر و تنها اگر در مدل دوگان محدودیت‌ها الزامی باشند (متغیرهای مازاد برابر صفر باشند) و تنها با استفاده از روش تابع هدف یک برنامه ریزی خطی مشخص گردد، مدل دوگان باید به صورت زیر توسعه داده شود:

CCRI - D

$$\begin{aligned}
 & \text{Min} \quad Z_p = \theta - \varepsilon(1s^- + 1s^+) \\
 \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j x_j + s^- = \theta x_p, \\
 & \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j - s^+ = y_p, \\
 & s^-, s^+ \geq 0, \\
 & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, 2, \dots, n.
 \end{aligned} \tag{۳}$$

که در آن λ_j, s^-, s^+ متغیرهای دوگان هستند. DMU_p در صورتی کارا است که $Z_p^* = W_p^* = 1$ باشد. به منظور اطمینان از اینکه به هیچ وزنی عدد صفر تعلق نگیرد و بتوانیم تمامی ورودی‌ها و خروجی‌ها را در حل مدل داشته باشیم، برنامه اصلی با استفاده از ε که معمولاً مقدار کوچکی مثل 0.001 و 0.0001 برایش در نظر گرفته می‌شود به صورت زیر تصحیح می‌گردد:

CCRI - P

$$\begin{aligned}
 w_p &= \text{Max} \quad uy_p \\
 \text{s.t.} \quad & vx_p = 1, \\
 & uy_j - vx_j \leq 0, \quad j = 1, 2, \dots, n, \\
 & u \geq \varepsilon, \quad v \geq \varepsilon.
 \end{aligned} \tag{۴}$$

مدلی معرفی شده به CCR ورودی مبنا معروف است که برای رسیدن یک واحد تصمیم گیری (DMU) ناکارا به سطح پوشش (مرز کارایی) با ثابت نگهداشتن مقدار ورودی‌ها و افزایش متناسب خروجی‌ها به کار گرفته شده است. در مقابل این روش، روش دیگری نیز وجود دارد که خروجی‌ها را مبنای کار خود قرار می‌دهد. هدف از این روش که CCR خروجی مبنا نامیده می‌شود، برای رسیدن یک واحد تصمیم گیری ناکارا به سطح پوشش (مرز کارایی) با ثابت نگهداشتن خروجی‌ها و کاهش متناسب ورودی‌ها است. در مدل CCR (اعم از ورودی مبنا و خروجی مبنا) فرض می‌شود که تولید، بازده به مقیاس ثابت دارد، یعنی اگر مثلاً ورودی‌ها دو برابر شوند، خروجی‌ها نیز دو برابر می‌شوند.

۳- رتبه بندی واحدهای کارا

مدل‌های مذکور، واحدهای تحت بررسی را به دو گروه «واحدهای کارا» و «واحدهای ناکارا» تقسیم می‌کند. لذا به رتبه بندی بین واحدهای کارا توجهی نمی‌کند و واحدهای کارا با مقدار عددی «۱» مشخص می‌شوند. برای رفع این مشکل از مدل اندرسون - پترسون [۱۴] بهره خواهیم گرفت.

۴ نحوه انتخاب متغیرها و جمع آوری اطلاعات

کلیه داده های مورد استفاده از صورت های مالی مخابرات ۳۰ استان کشور در سال ۸۷ (سال واگذاری) از سایت سازمان خصوصی سازی که مورد حسابرسی حسابرسان قانونی قرار گرفته استخراج شده است. از شاخص های ۱۴ گانه مالی که توسط اداره مطالعات و بررسی های اقتصادی شرکت مخابرات ایران برای کلیه استان ها به صورت یکنواخت تعریف می شود، استفاده نموده و بر این اساس جهت حصول اطمینان از کارایی آن ها در قالب یک پرسشنامه از مسولان مالی و افراد خبره مالی در استان ها نظر سنجی شده است. در نهایت، متغیرهای زیر به عنوان متغیرهای ورودی و خروجی انتخاب شدند.

متغیر های ورودی شامل، x_1 : کل هزینه انجام شده شامل هزینه های جاری و سرمایه ای، x_2 : نیروی انسانی اعم از رسمی و پیمانی و تعداد نیروی انسانی رسمی و پیمانی در کل مخابرات هر استان، x_3 : بهره وری کل دارائی ها، x_4 : سرانه کل دارایی ها، x_5 : بهره وری کل و متغیرهای خروجی به عنوان متغیرهای نتیجه در نظر گرفته شده اند شامل، x_6 : ضریب نفوذ تلفن ثابت: تعداد تلفن های ثابت به ازای هر صد نفر بعنوان خروجی در بخش تلفن ثابت، x_7 : ضریب نفوذ تلفن همراه (تعداد تلفنهای همراه به ازای هر صد نفر به عنوان خروجی) در بخش ارتباطات سیار، x_8 : متوسط پهنای باند مصرفی (MB) (به عنوان جانشینی برای ضریب نفوذ اینترنت به عنوان خروجی بخش دیتا) در مدل به کار گرفته شده است.

این رتبه بندی صرفاً بر اساس اندازه متغیرهای خروجی می باشد. اما اگر با استفاده از روش تحلیل پوششی داده ها، مخابرات استان ها بر اساس میزان بهره برداری آن ها از منابع و امکانات خود در جهت توسعه متغیرهای خروجی رتبه بندی گردند، نتایج متفاوت خواهد بود.

۵ رتبه بندی و امتیاز کارایی مخابرات استان ها، تحلیل حساسیت

۵-۱ رتبه بندی و امتیاز کارایی

مدل برنامه ریزی (۴) ورودی مبنا با استفاده از متغیرهای ورودی و خروجی از طریق نرم افزار لینگو اجرا شده که نتیجه آن در جدول ۱ آمده است. نتایج نشان می دهد ده استان کارا وجود دارد که از واحدهای ناکارا قابل تفکیک است. برای رتبه بندی واحدهای کارا از مدل اندرسون-پترسون استفاده شده است. در رتبه بندی، استان اصفهان رتبه اول و استان گیلان رتبه آخر را کسب کرده اند. نکته حائز اهمیت این که استان های با مقیاس های کوچک مانند اردبیل و چهار محال و بختیاری همانند استان های با مقیاس بزرگتر مانند اصفهان کارا تشخیص داده شده و از رتبه بالایی برخودار می باشند و در مقابل استان بزرگی مثل تهران ناکارا بوده و در رتبه شانزدهم قرار گرفته است. بدون توجه به مفهوم تحلیل پوششی داده ها این نتایج چندان منطقی به نظر نمی رسد. زیرا عوامل بیرونی نظیر میزان تقاضا برای خدمات ICT که خود به عوامل متعددی همچون ساختار صنعتی استان، سطح تحصیلات وغیره وابسته است در رتبه بندی مخابرات استان ها در این تحقیق لحاظ نشده است و رتبه بندی حاصل از این تحقیق، حاصل نوع انتخاب ورودی ها و خروجی هاست. در صورتی می توان از این مدل ها استفاده بهینه به

عمل آورده که تمام جنبه‌های بحث مورد توجه قرار گیرد. برای تحقق این موضوع از روش تحلیل حساسیت استفاده شده است که حذف و اضافه برخی متغیرهای ورودی و اثر گذاری آن در رتبه بندی ارزیابی گردد.

۲-۵ تحلیل حساسیت

با انجام تحلیل حساسیت به بررسی تاثیر هریک از ورودی‌ها در امتیازات کارایی کسب شده مخابرات استان‌ها پرداخته شده است. به این منظور در هر نوبت یکی از ورودی‌ها از مدل حذف و مدل برای کلیه استان‌ها به اجرا درآمد. نتایج با این روش در جدول ۲ بیانگر نتایج زیر است:

جدول ۱. رتبه بندی و امتیاز کارایی مخابرات استان‌ها

A&P اندرسون-پترسون	امتیازات کارایی	مخابرات استان	رتبه
۱/۸۰۷۲	۱	اصفهان	۱
۱/۸۰۳۵	۱	کردستان	۲
۱/۷۸۳۲	۱	مرکزی	۳
۱/۶۵۰۱	۱	آذربایجان شرقی	۴
۱/۵۱۲۰	۱	اردبیل	۵
۱/۵۰۴۱	۱	لرستان	۶
۱/۴۸۲۰	۱	چهارمحال و بختیاری	۷
۱/۴۱۱۰	۱	آذربایجان غربی	۸
۱/۴۴۳۰	۱	قم	۹
۱/۲۴۲۰	۱	هرمزگان	۱۰
۰/۹۷۹۷		مازندران	۱۱
۰/۹۵۲۴		فارس	۱۲
۰/۹۲۲۴		بوشهر	۱۳
۰/۹۲۰۸		ایلام	۱۴
۰/۸۸۴۳		گلستان	۱۵
۰/۸۶۷۹		تهران	۱۶
۰/۸۳۲۹		زنجان	۱۷
۰/۷۸۲۳		یزد	۱۸
۰/۷۵۰۰		خراسان رضوی	۱۹
۰/۷۲۳۹		خراسان جنوی	۲۰
۰/۶۹۸۶		سیستان و بلوچستان	۲۱
۰/۶۱۳۰		خراسان شمالی	۲۲
۰/۶۱۲۵		خوزستان	۲۳
۰/۵۸۷۷		کرمانشاه	۲۴
۰/۵۸۲۳		کرمان	۲۵
۰/۴۶۶۰		کهکیلویه و بویراحمر	۲۶
۰/۴۴۶۱		فروین	۲۷
۰/۴۱۴۵		همدان	۲۸
۰/۳۲۲۹		سمنان	۲۹
۰/۲۶۳۶		گیلان	۳۰

میزان زاده و بیکار، رتبه بندی مخابرات استان های کشور با رویکرد تحلیل پوششی داده ها

جدول ۲. تحلیل حساسیت

نام استان		X3	X4	X5	آن ها پس از حذف برخی وودی ها	تاثیر حذف برخی وودی ها روی امتیاز کارایی مخابرات استان ها	رتبه بندی مخابرات استانها براساس امتیاز کارایی
آذربایجان شرقی	۱۱	۱۶	۱۶	۱	۰/۳۶۲۵	۰/۵۷۳۲	
آذربایجان غربی	۱۰	۷	۹	۱	۰/۷۱۹۵	۱	
اردبیل	۹	۱۴	۸	۱	۰/۴۲۴۵	۱	
اصفهان	۱۷	۲۱	۱۵	۰/۰۷۷۷	۰/۲۱۳۹	۰/۰۷۴۱	
ایلام	۸	۱۰	۷	۱	۰/۵۱۲۰	۱	
بوشهر	۱۳	۲۷	۱۲	۰/۸۰۲۴	۰/۱۰۸۷	۰/۶۶۹۳	
تهران	۲۷	۲۹	۲۸	۰/۴۴۴۹	۰/۱۰۱۲	۰/۲۹۴۳	
چهارمحال و بختیاری	۱۹	۳۰	۲۳	۰/۰۵۵۷	۰/۱۰۰۲	۰/۴۱۸۶	
خراسان جنوبی	۲۰	۲۵	۱۹	۰/۰۵۴۸	۰/۱۲۰۹	۰/۴۳۸۲	
خراسان رضوی	۱۶	۲۸	۲۲	۰/۰۵۸۵۶	۰/۱۰۵۱	۰/۴۲۱۴	
خراسان شمالی	۲۲	۲۶	۱۸	۰/۰۵۳۷۵	۰/۱۱۶۸	۰/۴۵۸۱	
خوزستان	۱۸	۳	۲۰	۰/۰۵۶۵۳	%۹۸۱۸	۰/۴۳۱۲	
زنجان	۷	۱۱	۲۱	۱	%۵۰۷۴	%۴۲۵۴	
سمانان	۲۱	۲۴	۶	۰/۰۵۴۵	۰/۱۲۱۷	۱	
سیستان و بلوچستان	۲۴	۴	۵	۰/۰۵۰۷	۰/۹۵۷۵	۱	
فارس	۱۵	۲۳	۴	۰/۰۶۰۰۸	۰/۱۳۹۰	۱	
قزوین	۲۹	۶	۱۷	۰/۰۳۹۸	۰/۷۶۵۷	۰/۴۹۵۱	
قم	۶	۱	۳	۱	۱	۱	
کردستان	۲۸	۱۷	۲۵	۰/۰۴۴۳۱	۰/۳۲۳۰	۰/۳۷۲۲	
کرمان	۲۳	۸	۲۴	۰/۰۵۶۳	۰/۶۸۶۹	۰/۳۸۴۵	
کرمانشاه	۲۶	۱۲	۲۷	۰/۰۴۵۳۸	۰/۰۴۷۹۲	۰/۰۳۰۵۳	
کهگیلویه و بویراحمد	۳۰	۱	۳۰	۰/۰۱۲۸۶	۱	۰/۱۰۱۲	
گلستان	۵	۱۹	۲	۱	۰/۲۵۲۲	۱	
گیلان	۴	۱۳	۲۶	۱	۰/۰۴۳۰۵	۰/۳۵۲۱	
لرستان	۱۲	۱۸	۱۰	۰/۰۸۵۷	۰/۰۳۱۹۵	۰/۰۷۹۰۲	
مازندران	۲۵	۲۲	۲۹	۰/۰۴۹۶۸	۰/۰۱۵۴۸	۰/۰۲۰۶۲	
مرکزی	۳	۹	۱	۱	۰/۰۶۸۶۵	۱	
هرمزگان	۲	۱۵	۱۳	۱	۰/۰۳۸۰۸	۰/۰۶۵۰۱	
همدان	۱۴	۵	۱۴	۰/۰۷۴۱۸	۰/۰۷۶۶۵	۰/۰۶۲۳۴	
زید	۱	۲۰	۱۱	۱	۰/۰۲۲۳۲	۰/۰۷۵۴۸	

- مخابرات استان های لرستان، کردستان، اصفهان، آذربایجان شرقی و غربی حساسیت زیادی نسبت به وودی شماره X3 (بهره وری کل دارایی) از خود نشان دادند در واقع بدون این وودی، این استان ها نه تنها غیر کارا، بلکه رتبه نازلی را به خود اختصاص می دهند.
- کلیه استان ها کارا نسبت به وودی شماره X4 (سرانه کل دارایی ها) حساسیت زیادی از خود نشان داده اند، به طوری که بدون این وودی این استان ها غیر کارا می باشند.

۳. استان‌های لرستان، کردستان، اصفهان، چهارمحال و بختیاری حساسیت زیادی نسبت به ورودی شماره X5 (بهره‌وری کل عوامل تولید) از خود نشان داده‌اند. به طوری که بدون این ورودی این استان‌ها غیرکارا می‌باشند.
۴. سایر استان‌ها حساسیت چندانی نسبت به هر یک ورودی‌ها نشان نداده‌اند.

۶ نتیجه گیری و پیشنهادات کاربردی

پس از اجرای اصل ۴۴ در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات و واگذاری ۸۰٪ سهام شرکت مخابرات ایران به بخش غیردولتی اطلاع از وضعیت کارایی مخابرات استان‌های کشور برای مسئولین و سهامداران ضروری به نظر می‌رسد. براین اساس در این مقاله به رتبه بندی مخابرات استان‌های کشور به روش تحلیل پوششی داده‌ها پرداخته شده است. تحلیل پوششی داده‌ها یک روش برنامه ریزی ریاضی است که ابزار مناسبی برای تعیین بهره‌وری نسبی واحدهای تصمیم گیری در حالت چند ورودی و چند خروجی محسوب می‌شود. در این روش این فرض وجود دارد که واحدهای تصمیم گیرنده تحت بررسی، ورودی‌های مشابه را برای تولید خروجی‌های مشابه بکار می‌گیرند. متغیرهای ورودی در این روش شامل کل هزینه انجام شده اعم از جاری و عمرانی درسال ۸۷، کل نیروی انسانی اعم از رسمی و پیمانی، بهره‌وری کل دارایی، سرانه کل دارایی، بهره‌وری کل عوامل تولید به تفکیک هر استان و متغیرهای خروجی شامل ضریب نفوذ تلفن ثابت، ضریب نفوذ تلفن همراه و متوسط پهنه‌ای باند مصرفی به تفکیک هر استان درسال ۸۷ بوده‌اند.

مدل برنامه ریزی به کار گرفته شده، مدل چارنژ، کوپر و رودز (۱)، [۱۳] ورودی مبنا بوده که با استفاده از نرم افزار لینگو اجرا شده است. ده استان کارا تشخیص داده شده و از واحدهای ناکارا به خوبی تفکیک شده‌اند. برای رتبه بندی واحدهای کارا از مدل اندرسون-پترسون استفاده شده است که در مجموع می‌توان گفت استان‌های اصفهان، کردستان، مرکزی، آذربایجان شرقی، اردبیل به ترتیب بیشترین کارایی و استان‌های گیلان، سمنان، همدان، قزوین، کهکیلویه و بویر احمد از کمترین کارایی برخوردار بوده‌اند. نتیجه کلی این است که استان‌های با مقیاس کوچکتر مانند اردبیل توانستند همانند استان‌های با مقیاس بزرگتر مثل اصفهان از کارایی برخوردار بوده‌اند، که این خود لزوم توجه بیشتر به این استان‌ها در برنامه ریزی‌های آینده را مشخص می‌سازد.

به کمک تحلیل حساسیت در هر نوبت یکی از ورودی‌ها از مدل حذف و مدل را برای کلیه استان‌ها ارزیابی شده تا تاثیرهای از ورودی‌ها در امتیازات کارایی کسب شده مخابرات استان‌ها پرداخته شده است. نتایج تحلیل حساسیت نشان می‌دهد که استان‌های اصفهان، کردستان و لرستان حساسیت بالایی نسبت به ورودی X3 (بهره‌وری کل دارایی) و X5 (بهره‌وری کل عوامل تولید) از خود نشان دادند. در واقع بدون این ورودی‌ها این استان‌ها نه تنها غیرکارا بلکه رتبه نازلی را به خود اختصاص داده‌اند. کلیه استان‌ها نسبت به ورودی X4 (سرانه کل دارایی) حساسیت زیادی از خود نشان داده‌اند.

از این جهت که روش تحلیل پوششی داده‌ها شاخص‌های ICT در استان‌ها را با دخالت دادن منابع مورد استفاده آن‌ها بررسی می‌کند، می‌تواند پایه گذار تحقیقات بیشتر و نگرش‌های جامع‌تر در برنامه ریزی‌ها و سیاست گذاری‌ها باشد. پیشنهاد می‌شود در تحقیقات جداگانه با تقسیم بندی ورودی‌ها و خروجی‌ها براساس ابعاد مختلف کارایی نسبی مخابرات استان‌ها بر مبنای هریک از این ابعاد سنجیده شود تا اطلاعات مفید‌تری در اختیار برنامه ریزان قرار دهنده.

مدیران محترم سایر استان‌ها می‌توانند با بهره‌گیری از نتایج تحقیق حاضر، پس از مشخص نمودن جایگاه خود در میان سایر استان‌های سی‌گانه، رتبه خود را که برگرفته از استاد و مدارکی که شرکت مخابرات عمده‌تاً از آن‌ها به عنوان معیارهای تصمیم‌گیری و رتبه‌بندی خود استفاده می‌نماید و مبنی بر روش علمی است با ارزیابی این شاخص‌ها، شاخص‌های ضعیف خود را شناسایی نموده و بر اساس اولویت‌های استانی خود و با درنظر گرفتن بودجه‌های خود اقدام به فعالیت‌های اصلاحی زده و سهم و جایگاه خود را ارتقاء بخشنده.

منابع

- [۱۰] رستمی، ا.، اصغر، ع.، ختن لوه، م.، (۱۳۸۴). بررسی مقایسه‌ای رتبه‌بندی شرکت‌های برتر بر اساس شاخص‌های سودآوری و شاخص‌های بورس اوراق بهادار تهران. مجله‌ی بررسی‌های حسابرسی، ۳۵-۴۳؛۴۳، ۳۵۰-۳۰۵.
- [۱۱] پورکاظمی، م.ح.، (۱۳۸۴). درجه‌بندی شعب بانک‌ها، فصل‌نامه پژوهش‌های اقتصادی ایران، ص ۳۵۰-۳۰۵.
- [۱۲] هوشمند، م.، خدادوست، ح.، رتبه‌بندی صنایع فهرست شده در بورس اوراق بهادار تهران بر اساس میزان برخورداری از شاخص‌های مطلوب، مجله دانش توسعه، ۲۴، ۱۹۰-۲۱۰.
- [1] Sherman, H.D. , (1995). Managing bank productivity using data envelopment analysis. *Interfaces*, 9, 297-315.
- [2] Mailand. S., (2002). Measurement Efficiency Banks in Development Country India.
- [3] Martin, Emilio., (2003). An Application of the Data Envelopment Analysis Methodology in the Performance Assessment of Saragossa University Departments. <http://www.dteconz.unizar.es/DT2003-06>.
- [4] Kong Chen & M. Escally., (2005). Measurement Technical and Cost and A locative Efficiency 27-Banks in China in Period of 1993-2000.
- [5] Berjend, L., Belume. Y.L., (2006). Managing Supplying Principles for Measurement Efficiency Suisse Saving Banks by DEA. Working paper.
- [6] Sohn, S. Y., Kim, H. S., Moon, T. H., (2007). Predicting the financial performance index of technology fund for SME using structural equation model. *Expert Systems with Applications*, 32, 890-898.
- [7] Mustafa, M., (2005). Studying Efficiency Arabic's Banks by Two Method DEA and Nervous Network.
- [8] Lua, W. M., Lo, S. F., (2009). An interactive benchmark model ranking performers _ Application to financial holding companies, *Mathematical and Computer Modeling* 49, 172-179.
- [9] Perrigot, R., Cliquet, G., Piot-Lepetit, I., (2009). Plural form chain and efficiency: Insights from the French hotel chains and the DEA methodology. *European Management Journal*, 27, 268– 280.
- [13] Charnes A., Cooper W.W., Rhodes E.L., (1978). Measuring the efficiency of decision making units. *European Journal of Operational Research*, 2, 429-444.
- [14] Andersen, P., Petersen, N.C., (1993). A procedure for ranking efficient units in data envelopment analysis. *Management Science*, 39, 1261-1264.